

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes, Soliloquia et Manuale

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

De impugnatione trium dictorum inimicorum, 13

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

gione versantibus, hac illacque circumspiciendum est, & ad omnem strepitum circumagenda est cervix. Caro suggerit mihi mollia, mundus vana, diabolus amara. Quia quoties carnalis cogitatio mentem importune pulsat, de cibo & potu, de somno, cæterisque similibus ad carnis curam pertinentibus, caro mihi loquitur. Cum de ambitione sæculi, de jactantia, de arrogantia, cogitatio vana in corde versatur, de mundo est. Quando autem ad iram, & iracundiam, & amaritudinem animi provocor, diabolica suggestio est; cui non aliter quam ipsi diabolo resistendum est: nec aliter ab eo cavendum, quam ab ipsa damnatione. Dæmonum officium est, suggestiones malas ingerere: nostrum est, illis non consentire. Nam quoties resistimus, diabolum superamus. Angelos laudamus, Deum honorificamus. Ipse enim nos hortatur, ut pugnemus: adjuvat, ut vincamus. Certantes in bello spectat, deficientes sublevat, vincentes coronat.

CAPVT XIII.

De impugnatione trium dictorum inimicorum.

I. **C**ARO mea de luto est, & ideo lutofas & voluptuosas cogitationes ab illa habeo: vanas & curiosas à mundo, à diabolo malas & malitiosas. Isti tres inimici me impugnant & persequuntur, nunc quidem aperte, nunc vero occulte; semper autem malitiose. Diabolus namque plus confidit in adjutorio

jutorio carnis; quoniam magis nocet domesticus hostis. Illa vero ad subversionem meam cum illo fœdus iniit; utpote de peccato nata, & in peccato nutrita; vitiis corrupta ab ipsa origine, sed multo amplius vitiata prava consuetudine. Hinc est, quod tam acriter concupiscit adversus spiritum: quod assidue murmurat, & impatiens est disciplinae, quod illicita suggerit, nec rationi obtemperat, nec inhibetur ullo timore. Huic accedit, hanc adjuvat, hac utitur tortuosus ille serpens, hostis humani generis: cui nullum aliud est desiderium, nullum negotium, nullum studium, nisi perdere animas nostras.

2. Hic est, qui jugiter malum machinatur, argute loquitur, artificiose suggerit, calide decipit. Illicitos motus insufflat, & venenatas cogitationes inflammat; movet bella, nutrit odia, incitat gulam, movet libidinem, desideria carnis instigat, & peccati occasiones parat, & mille nocendi artibus corda hominum pulsare non cessat. Hinc est, quod baculo nostro nos cædit, & manus nostras proprio cingulo ligat; ut caro, quæ data est nobis in adjutorium, fiat nobis in ruinam & scandalum. Gravis lucta & grave periculum est, adversus domesticum hostem pugnare, maxime cum nos advenæ simus, & ille civis. Ille suam inhabitat regionem, nos exules sumus, & peregrini. Magnum quoque discrimen est adversus diabolicæ fraudis astutiam, tam crebros, imo continuos sustinere conflictus: quem

quem astutum fecit tam natura subtilis, quam
longa exercitatio malitiæ hujus.

CAPVT XIV.

*De desiderio patriæ celestis; & summa
ejusdem felicitate.*

I. **E**Ripe me de inimicis meis, Deus meus,
& ab his qui oderunt me: quoniam
confortati sunt super me. Ego vero, qui us-
que ad hunc diem contra me vixi, jamjam
per tuam gratiam mihi vivere incipiam. Sic
enim in hoc mundo vivere debemus, ut cum
corpus cœperit à vermibus devorari in sepul-
chro, anima lætetur cum Sanctis in cœlo. Il-
luc spiritus dirigendus est, quo est iturus. Il-
luc festinare debemus, ubi semper vivamus,
& ubi mori amplius non timeamus. Si sic
amamus istam labilem & caducam vitam,
ubi cum tanto labore vivimus, ubi comeden-
do, bibendo, dormiendo, vix carnis necessi-
tatibus satisfacimus: multo magis amare de-
bemus vitam æternam, ubi nullum laborem
sustinebimus, ubi summa semper jucunditas,
summa fœlicitas, fœlix libertas, & fœlix
beatitudo; ubi similes erunt homines Ange-
lis Dei, & fulgebunt justi sicut Sol in regno
Patris eorum. Qualis putas tunc erit splen-
dor animarum, quando Solis splendorem
habebit lux corporum? Nulla erit ibi tristi-
tia, nulla angustia, nullus dolor, nullus ti-
mor, nullus ibi labor, nulla mors: sed perpe-
tua sanitas semper ibi perseverat.

2. Non suggerit ibi malitia, nec carnis
miseria,